

Nr 137

Av herrar **Fridolfsson** i Stockholm och **Björck** i Nässjö, *angående översyn av programverksamheten i radio och television.*

Under de senaste två åren har från många håll riktats stark kritik mot Sveriges Radios programverksamhet. Anmärkningar har riktats mot reportage och föredrag men också mot teater-, film- och underhållningsprogram. En exemplifiering av avvikelser från vad som kan anses vara godtagbart både angående underhållningsprogram och mera informativa program kan lätt göras men torde vara överflödigt då ett flertal dylika är väl kända.

Bakgrunden till denna kritik utgörs av allmänhetens berättigade intresse av en kultiverad och intresseväckande underhållning samt av saklig och en sannfärdig information. En del av kritiken kanaliseras ibland till radionämnden.

Beträffande mera informativt inriktade program borde någon form av granskning av sanningshalten kunna få göra sig gällande mera effektivt än vad som nu är fallet. Uppenbara felaktigheter borde inom ramen för nu gällande avtal kunna påtalas och föranleda åtgärder som förhindrar upprepande. När det gäller anspråken på underhållning varierar visserligen bedömningsgrunderna, men det torde inte vara omöjligt att finna allmänt godtagbara normer för vad som lämpar sig — och inte lämpar sig — i radio och TV hemma hos den stora allmänheten.

Bland bristerna i underhållnings- och informationsprogram förtjänar särskilt uppmärksammas de programinslag som kan tänkas stimulera till brott. Sålunda kan man befara att personer med fallenhet för kriminellt beteende kan stimuleras i sådan riktning av en del våldsbetonade program, särskilt i TV. En grundad uppfattning att en sådan effekt föreligger gör att en betydligt större varsamhet bör iakttagas i programverksamheten än vad som nu är fallet. En sådan varsamhet behöver inte logiskt motiveras med något fullständigt bevis för att våld och kriminalitet stimuleras av vissa program. Det är fullt tillräckligt att ett sådant samband mellan program och kriminalitet hos vissa disponerade individer är troligt för att en viss varsamhet är befogad.

I beaktande av att stora delar av vårt folk tillgodoser sitt behov av underhållning och information via radio och TV torde dessa frågor äga betydande intresse. Programverksamheten har anförtratts Sveriges Radio genom avtal med staten. Detta avtal ger en naturlig och nödvändig frihet i programutformningen. Man har genom det emot Sveriges Radio generöst

utformade avtalet velat tillförsäkra radio och TV ett formellt oberoende av politiska inflytanden, ett arrangemang som dock i realiteten inte utesluter mer eller mindre obehöriga påverkningar av betänklig art. Detta faktum borde inrikta uppmärksamheten på avtalets tolkning och avvägningsfrågor inom dess ram.

År 1967 behandlade riksdagen med anledning av en motion frågan om programverksamheten i Sveriges Radio. Utskottet utgick därvid från att de synpunkter som då framfördes och som nu på nytt tas upp utan någon särskild åtgärd från riksdagens sida skulle komma att tillgodoses vid ingåendet av de nya avtal som Kungl. Maj:t sedermera slöt med Sveriges Radio. Det är emellertid uppenbart att utskottets förhoppningar ej infriats.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att Kungl. Maj:t upptar förhandlingar med Sveriges Radio inom ramen för gällande avtal, syftande till att programverksamheten i radio och TV blir föremål för en fortlöpande översyn som främjar god programkvalitet, objektiv information och respekt för gällande lagar.

Stockholm den 22 januari 1969

Filip W. Fridolfsson (m)
i Stockholm

Anders Björck (m)
i Nässjö
